

OULUN ETELÄ- JA KESKIPOHJALAINEN OSAKUNTA

 EPO

SANOMAT

1:2005

Puheenjohtajan palsta

Arvoisat epoilijat!

Vuosi 2005 on lähtenyt käyntiin todella aktiivisesti. Vuoden ensimmäisessä hallituksen kokouksessa mietimme kevään toimintaa, jota olemme nyt toteuttaneet täydellä tohinalla. Tänä keväänä on toimintaa runsain mitoin. Lähes joka viikko EPO kokoontuu eri toimintamuodoissa. Milloin saunomaan, milloin bilettämään, keilaamaan tai ihan vaan seurustelemaan toisten etelä- ja keskipohjalaisten kanssa. Osallistujia on ollut tapahtumissamme runsain joukoin ja uusia jäseniä on tullut mukaan paljon. Hyvältä vaikuttaa!

Yksi alkuvuoden kohokohdista oli voitto legendaarisissa Laskiaismäen laskuissa. EPO:lla oli mäenlaskussa mukana kolme joukkuetta, joista yksi voitti koko kilpailun. Saavutus on sinänsä merkittävä, koska joukkueita oli mäenlaskussa mukana yli 90. Merkille pantavaa oli myös, että jussipitaiset laskijat saivat palkinnoksi Tapiopullon... Ja siitähän se alamäki sitten vasta alkoi.

Vuosi 2005 on EPO:n historian 25-vuotisjuhlavuosi. Osakuntamme hallitus nimesi juhlatoimikunnan suunnittelemaan ja järjestämään vuosijuhlia. Ajankohdaksi päätimme lokakuun. Päivä täsmentyyne myöhemmin. Vuosijuhlat tulevat olemaan EPO:n todellinen voimannäyttö, joista pyritään tekemään lämminhenkiset ja mieleenpainuvat juhlat!

Toivotan kaikille osakuntalaisille aurinkoista kevättä!

Nähärähän epoiluissa,

Ilkka Sillanpää

Puheenjohtaja

Oulun Etelä- ja Keskipohjalainen osakunta ry.

Sisällys

Puheenjohtajan palsta

Uusi hallitus ja virkailijat

Pikkujoulusta

Isäntämiäs tuloo takaisin

EPO näytti pulkan paikan laskiaismäessä

Kranaatti korsuun

EPO-Sanomat

Oulun Etelä- ja Keskipohjalainen Osakunta ry

Päätoimittaja: Iida Mäki-Mantila

Taitto: Aatto Rautio ja Iida Mäki-Mantila

Avustajat: Ilkka Sillanpää

Paino: Oulun yliopistopaino

EPO ei vastaa asia- eikä muistakaan virheistä.

Hallitus ja virkailijat vuodelle 2005

Osakunnalla on vuoden alusta ollut uusi hallitus ja virkailijakunta. Porukka vaihtui opiskelijamaailmalle tyypillisesti melko lailla, jopa puolet hallituksen jäsenistä on uusia.

Tässä siis EPO:n uusi hallitus ja virkailijalauma. Koska me osakuntalaiset olemme kaikki kaikkien kavereita, eikä meillä ole ollut tapana pistää porukkaa järjestykseen tittelin perusteella, hallituksen jäsenet esittäytyvät tasa-arvoisesti aakkosjärjestyksessä.

Hallitus

In alphabetical order:

Katri Arokallio, emäntä

Moon Arokallion Katri, kotoosin Pohojamaan portilta elikkäs *Jalasjärveltä*, ja mut on vasta leivottu maailman parahan osakunnan uureksi emännäksi. Kolomas opiskeluvuosi on täällä pohjooses menos, vakahana aikomuksena on valamistua hammaslääkäriksi herran vuonna 2007 ja pitää

senki jäläkehen ihmisten purukalustot jauhamas. Yleesurheelu-ura tuli tiensä päätöksehen viime syksynä, elikkäs luppoajalla onki ny sitte hyvä pitää kaikki häjyt epolaaset ojennukses! Pääasias arpeetina on olla isännän oikeana kätenä, nottei sitäkää aiva kärettömäksi tarttisi haukkua. Mutta nähärähämpä täs vuoren aikana ja toimitellahan lisää! Tulukaahan nykääsemähän kaulimesta!

Juha Haapasaari, seremoniamestari

Osakunnan MC opiskelee konetekniikkaa ja on kotoisin *Kannuksesta*. EPO:ssa vastuualueena on muun muassa hoitaa musiikkia pippaloihin. -toimitus

Mari-Leena Kairivaara, rahastonhoitaja

Talousasioista pitää huolen 25-vuotias Mari-Leena, joka on kotoisin *Ilmajoelta*, tarkemmin sanottuna *Koskenkorvalta*. Mari-Leena opiskelee ympäristötekniikkaa. Aikaa kuluu myös erilaisissa luottamustoimissa, esimerkiksi Oulun kaupunginvaltuustossa. -toimitus

Matti Karikallio, isäntä ja varapuheenjohtaja

Moi! Karikallion Matiksi mua on nyt 23 vuotta haukuttu. Viimeisimmän tiedon mukaan mä oon edelleen kotoosin *Lapualta*. Mä toimin EPO:ssa isäntänä ja varapuheenjohtajana, elikkäs järjestelen teille kaikkien iloksi/kauhuksi kaikkea kivaa tekemistä! Bileiden järkkäys on yks suurimmista tehtävistä, mikä mun harteille on langennu. Opiskelen tietoliikenteekniikkaa yliopistossa nyt kolmatta vuotta, eikä loppua näy.. Moon tällääne normaali seinästä revitty peruspohjajalaanen juntti, jolla on aina kova vauhti päällä! Suunta vaan tuppaa välistä olemaan kaikkea muuta ku oikia.. . Enpä mä osaa ittiäni tämän enempää haukkua. Eiköhän tuo emäntä senki puolen hoida omassa jutussaan. Tulukaahan nykimään käsivarresta jos asiaa on, mulla ei oo tapana purra! (Ainakaa ensitapaamisella.) Tapaamisiin! :)

Kirsi Rantanen, sihteeri

Kotipaikkakunta on Oulu, mieluummin sanoisin kylläkin että *Jalasjärvi*. Opintosuunta kohti hanitonta opintoviikkomäärää kasvatustieteessä. Tehtäväksi EPO:ssa on koitunut sihteerin moninaiset tehtävät, etenkin puheenjohtajan miellyttäminen. Siviilisääty edelleen sinkku, ja lapsetonkin olen.

Antti Rautio, webmaster ja excuvastaava

Heps, olen Raution Antti, -82 vuosimallin lääketieteen opiskelija. Melkeen koko ikäni ennen opiskelua asunu *Seinäjoella*. Syrämmeltäni oon eteläpohjalaanen, vaikka äireen puolelta oonki turkulaanen (älkää käyttäkö pahasti mua vastaan) ja isäki on Keski-Pohjanmaalta. Noh, EPO-lafkas ny sitten hallitukses nimikkeellä webmaster ja excuvastaava. Eli noita osakuntamme ATK-asioita, kuten sähköpostilistaa ja kotisivuja yritän jonkinlaisella menestyksellä hoirella. Ja tuon toisen nimikkeen alla pitääs sitte jotain reissuja järjestellä. Kuuhun varmaan vielä pääryymä...

Jos ny ittestä vielä vähän lisää, niin vapaa-aika kuluu mm. miekkailun, kitaransoittelemun ja tietokoneella pelaamisen merkeis. Saattaapa minut löytää tuopin äärestä baarissakin silloin tällöin. Fiksu oon ku mikä (ÄO sielä 100 ja 200 välimaastos) ja helevetin mukava ukko ku en oo paikalla. No kyllä mua ny paikalla ollessaniki jonkin aikaa kestää.

Maiju Sepponen, yrityssuhdevastaava

Oon Sepposen Maiju ja asustelen ekaa vuotta Oulussa. Kotona *Kauhajoella* vietin 20 ensimmäistä vuotta elämästäni. Nyt opiskelen logopediaa eli musta tulee isona puheterapeutti, ainaki toivottavasti. Pelkkää opiskeluahan tää elämä ei saa olla, joten päätin mennä epoilutouhuihin mukaan, ja kivaa on ollu! Oon tämän vuoden hallitukses

yrittysuhdevastaavana eli koitan saada firmat va-
kuuttuneeksi siitä, että meitä kannattaa tukea ja
meidän lehdes kannattaa mainostaa. Yliopistolla
oon Communica-ainejärjestön hallitukses. Opis-
kelun ja epoilun lisäksi käyn bilettämäs ja tykkään
käydä lenkillä, jumpis ja niin edelleen. Siinäpä nuo
tärkeimmät sitte vissiin olis. Nähärähän!

Ilkka Sillanpää, puheenjohtaja

Kotoisin *Alavurelta*. Opiskelen kolmatta vuotta
konetekniikkaa ja kauppista. Harrastan järjestö-
toimintaa, kansanmusiikkia- ja tanssia,
lenkkeilyä, bilettämistä ja kaikenlaista säätä-
mistä.

Älykkyydosamäärää en uskalla eres veikata. Hy-
vin menöö, mutta menkööt... Yritetään kuitenkin
pikkaasen himmailla, jottei aivan lähäre rasoosta.

Terhi Talvitie, fuksikapteeni

Heippatirallaa! Moon Talvitien Terhi, kotoosi *Kauhajoelta*. Opiskelen
Oulun yliopistossa toista vuotta tietotekniikkaa. Kotona Kauhajoella
toimii Pömpelimäen kotieläntila (mainostamistahan ei erikseen kiel-
letty), jossa on abauttiarallaa 29 eri elukkalajia. Tervetulua
tutustumahan ens kesänä! Harrastuksia oon yrittäny taas elevellyttää ja
aloon muun muassa pelaalemahan lentopallua. Silimäteräni on musta
kaunotar Peugeot 205:nen (vm -89),
joka ihanasti aina välillä muistuttaa ole-
massaolostaan pikkuvioolla.

Also starring:

Virkailijat

Jussi Eväsoja, tuotepäällikkö

Hei! Olen Jussi Eväsoja *Ilmajoen* suuresta ja mahtavasta emäpitäjästä. Oulun EPO:ssa toimin jo toista kautta tuotepäällikkönä. Nimike on mahtava, mutta ehkä hiukan liioiteltu. Jos joskus saamme hommattua paidat, saatte kiittää siitä osittain minua. Yliopistolla taapaan käydä vain kahvilla. Joskus jollain hausalla luennolla, joka liittyy talouteen. Vuonna 2003 aloitin kemialla, mutta päätin sitten vaihtaa seuraavana vuonna kansantaloustieteeseen. Sijoitusvinkkejä jakelen autuaasti. Harrastuksia on laidasta laitaan. Ammunta ja kalastus ovat niistä mieluisampia.

Iida Mäki-Mantila, päätoimittaja

Meikätyttö tulee *Ilmajoelta*, tosin lukio tuli käytyä Seinäjoella, joten en suutu jos seinäjokiseksi luullaan. Olen 22-vuotias toisen vuoden yleisen historian opiskelija, sivuharrastuksena käyn nukkumassa suomen kielen luennoilla.

Englannista oon jo saanut perusopinnot suoritettua Turun yliopistossa. EPO:ssa mun hommana on EPO-Sanomien toimittaminen, eli meikäläisen läppäriltä nämäkin Pulitzerin arvoiset jutut ovat lähtöisin. Epoiulun kautta olen saanut tosi paljon kavereita, ja muutenkin on ollut miälettömän hauskaa. Muita harrastuksia mulla ei oikeastaan olekaan, eniten kulutan aikaa lukemalla ja heilumalla Nelifemmassa. Unelmana on rakentaa joskus sikahieno nukkekoti ja käydä Suomen jokaisessa kunnassa.

Aatto Rautio, pehtoori

Moon Aatto Rautio. Kotoosin *Seinäjoelta* ja ikää on vaivaaset 19 vuotta, elikkäs olen nuorin EPO:n nykyisistä hallitsijoista. Viime syk-

synä aloitin tuon kemian lukemisen tuolla lipastossa - olen siis pHuksi! Inttihin saatan lähteä joko ens heinäkuussa tai tammikuussa. Ja sit taas innolla ouluhun takas riehumahan. :) Toiminimi EPO:ssa on pehtoori. Eli vissihin se on joku sellanen isännän ja emännän apulaanen. Olen siis sellanen jokapaikanhöylä.

Kaikkien yhteystiedot löytyvät EPO:n sivuilta osoitteesta www.student.oulu.fi/~epo. Sivuilla kannattaa muutenkin käydä katsomassa tapahtumakalenteria ja kuvia aiemmista sähellyksistä. Vastamme mielellämme osakuntatoimintaan liittyviin kysymyksiin ja otamme vastaan ehdotuksia toiminnasta ja tapahtumista. Myös palaute on aina tervetullutta. Nähdään epoiluissa!

Pikkujouluusta

Keskitalven ilojuhlan kunniaksi myös EPO järjesti joulukuussa näyttävät pikkujoulut. Tällä kertaa joulunalustunnelmiin virittäydyttiin Koneen saunalla rakkaan yliopistomme uumenissa.

EPO:n pikkujoulutarjoilut sen kun paranivat edellisvuodesta: nyt saatiin oikein ruokaakin suuhun. Niinhän se on, että vaikka tavallista yritää, niin priimaa pukkaa. Unirestan fikat ja pojat olivat tehneet todella hyvät sapuskat kekereihimme. Pöytä notkui laatikkoja, kinkkua, rosollia, limppua ja muita kristmasherkkuja. Syömingit hoidettiin pienimuotoisella sitsimeiningillä, mutta liialliset puheet jätettiin väliin,

koska ruoka oli niiin hyvää. Koskenkorvan poikien keittämällä perinnejuomalla oli mukava huuhtoa enimmäkseen alas.

Sivu menen sanottakoon, että EPO:n jäsenyys kannattaa aina. Pikkujoulumenyy juomineen kustansi nimittäin jäsenille vaivaiset kymmenen euroa, vaikka pöperöiden oikea hinta oli lähempänä paria kymppiä. Siinä tuli siis ainajäsenmaksu mukavasti takaisin.

Jossakin vaiheessa iltaa saunottiin, mutta eniten pikkuisia epolaisia jännitti luonnollisesti Joulupukin saapuminen. Viime näkemältä hieman hiuskuontalooaan menettänyt Korvatunturin pappa saapui lopulta jakamaan lahjojaan kilteille lapsille. Tuhmimmat joutuivat istumaan sedän polvelle...

Illan ohjelmasta vastasi aina valpas sihteeri Kirsi. Pahatapaisia pentuja kaitsemaan tottunut Kirre leikitti porukkaa parilla improvisaationäytelmällä. Stagella nähtiin muistaakseni erilaisia urheilusuorituksia ja homoerotiikkaa.

Illan päätteeksi lähdimme valtaisalla revohkalla Oulun yöhön. Porukka taisi siinä tuiskeessa hajota ympäri kaupunkia, mutta loppuillakin sujui juhlavissa merkeissä. Kiitokset jälleen kaikille pikkujoulutunnelman luojille ja järjestäjille!

-lida

Isäntämiäs tuloo takaasin

Miltä Aragorn kuulostaa Etelä-Pohjanmaan murteella?

Tarkkasilmäinen löytää Internetin syvyyksistä joskus asiallistakin huumoria. Tolkuttomia naurunpurskauksia on aiheuttanut ainakin tutustuminen Isoo sormus - sivustoon. Asiasta tietämättömille vinkkinä, että osoitteessa www.isoosormus.net aukeaa varsinainen Etelä-Pohjanmaan murteen Eedenin puutarha. Tai pikemmin saittia pitäisi kutsua Keskimaaaksi, kyse on nimittäin J.R.R. Tolkienin *Taru sormusten herrasta* –trilogian lokalisoinnista eteläpohjanmaaksi.

S'oli komia päivä ku Pussiaasen vanahalla isännällä oli syntymäpäivät. Koko kylä oli kökäs rakentamas pitopöytä Pussiaasenloukon kaks'fooninkisen pihamarkille. Pilipo-isäntä itte touhas kyökis tarkistamas, notta onko sahti valamista. Ihimemiäs Kanralffi rakenti kovalla tohinalla kokkua illaksi, ja kylän kersakki oli hupulaasina; ei sitä ny joka päivä känäänen sataayhtätoista täyttänykkää.

Isoon sormuksen isäntä: Yhyreksän kökkä

Etelä-Pohjanmaalta kotoisin olevat **Ansku Hartikainen** ja **Mari-Johanna Honkola** ovat "lokalisoineet parorioontitarkoitukses" tähän mennessä noin kolmasosan Tolkienin sormussaagasta. Teksti ei ole sanatarkkaa käännöstä, vaan teosta on muunnettu murteelle loukkaamatta tekijänoikeuslakeja. Ansku Hartikainen kertoo seuraavassa, mistä ajatus projektista sai alkunsa ja miten homma on edennyt.

**-Keitä te niinku oikeen ootta?
Elikkä minkä kylän flikkoja tästä
kaikesta on kiittäminen?**

Minoon käyny syntymäs Seinäjoella, mutta kasvanu Nurmos. Nykyysin kortteeraan kuitenkin aiva eri pualella maata, eli Savonlinnas. Tänne oon eksyny opiskelujen tähäre; enklannin kääntämistä (ja tulukkaustaki vaikkei sillä ny olis niin kauhiasti väliä...) ja jaappania tuloo opiskeltua.

**-Kuinka herran tähäre teillä on
aikaa tällääsehen hommahan?**

Eihän meillä oookkaan! Sivuulta näkeeki, notta rojekti on ollu jäissä jo piremmän aikaa, kun mulla pukkaa nuo opiskelukiireet päälle ja Mari lähti ulukomaille. Tarttiski taas järjestää aikaa runoolle...

**-Tairatta kuitenkin olla
jonkinnäköösiä Tolkieni-fania...?
Vai pitääkö olla muuten vaan
pikkuusen pualijauhoonen, jotta
tuallaasehen urakkahan rupiaa?
(Kaikella kunniootuksella niin teitä
ku kaikkia vana-pii-Kanralffia
kohtahan.)**

Kyllä täs pitää olla molempia - Tolkieni-fani ja pualijauhoonen siis. Minoon pläränny äijän raapustuksia läpi meleko lailla, mutten varsinaasesti menisi sanomaan ittiäni faniksi, vaikka oikiastaan tairan sellaanen monen mittapuulla olla. Ja pualijauhoosuuresta... No, me teherään Sormusten herraa eteläpohojalaasittain; sen pitääs jo kertoa jotaki.

-Mistä te ootta oppinu murtehen nuan hyvin? Onko teillä ollu joku murrekonsultti apuna? Kai tämä ny jotaki koulutusta vaatii?

Mollahan luannonlahjakkuuksia! Kotoperääsiä nämä opit on, vaikken minä itte osaa eres puhua kunnolla leviää – tekstiä tuloo vähän luantevammin. Mari onki se varsinaanen murrehirmu, joka on korijaallu mun tekstiäni vähä joka välis. Sen verran voi varmaanki palijastaa, notta tulevaisuures kuvioos saattaa olla sellaasia otuksia, jotka ei palijo pohojalaasta puhu – eivät kyllä palijoa taira puhua muutenkaan; sitä varte ollaan jo alustavasti hommattu ittellemme avustaja, joka osaa aiva ihime murretta...

Duuneri, Karuuti, Koto ja Analoosi itteni. Anoni-imohypin luona vilpaleka pöytäkirja.

Avon 2004

-Sujuuko työskentely sovus vai pitikö

flikkaan ottaa toistansa kraivelista kiinni kiäliopillisten riitojen selevittämiseksi?

Meilloli molemmilla puukot koko ajan kouras ja tarpehen tullen niitä sitte käyttettihinki... No ei ny sentään, hyvinhän meirän yhteistyö sujuu – erimiälisyret on ollu vähääsiä ja nekin on selevitetty ihan oikialla keskustelulla.

-Miltä pohojalta paikannimien kääntäminen eteläpohojammaaksi on lähteny? Viittaavakko esimerkiksi paikannimet torellisiin paikkoohin? Tuasta Kurmootespakasta ainaki tuloo äkkiseltänsä miälehen entinen Krouvinmarkki Seinäjoella...

Jaa-a. Minen osaa yhyristää asioota tualla tavalla, mutta onhan tuo toinen tekijä melekkoonen kylänluuta... Lähinnä nuaren kaikkien nimien on tarkootus olla vaan hauskoja ja jollaki tavalla alakuperääsihin nimihin viittaavia.

-Mistä keksiittä käyttää kansanlauluja?

Mikähän ihime irea seki oikiastaan oli? Ainaki mullon ollu hauskaa noita teheres. Mutta jos jotaan pitää arvata, kaikki lähti Isoon taloon Antista, joka on tiätysti ihan pakollinen osa mitä tahansa pohojalaasrojektia.

-Onko tästä oikiasti teille jotaki hyätyäki, vai menöökö enämmän meno- elikkä miinuspualelle koko homma?

Kyllähän tälläänen maine ja kunnia hivelöö, mutta ei tällä rikastumahan pääse. Rahallisesti menöö siis miinukselle, mutta kokemuspualella tämon ollu alusta asti plussan pualella.

-Rojekti näyttääs vielä olevan vähä pualimoos – mittei suinkaan pirä ihimetellä sen laajuuren huamiohonottaen – mutta meinaattako saara lokalisoontihommanna loppuhun lähiaikoon?

No, Mari on tosiaanki lähteny Enklanninmaahan lentoemännäksi ja on hyvinki maharollista, notta mä lähären ens syksynä Jaappaniin opiskelemaan paikallista kiältä. Rojektin valamistumisehen saattaaki siis mennä vielä jonku aikaa – mutta kokonansa sitä ei torellakaan oo tarkotus haurata.

-Onko teille tullu postia kustannusyhtiöoltä siinä tarkootukses, jotta tämä saataas oikeen painetuksi kirjaksi? Isoontaloon Ankka oli esimerkiksi aivan mälyytön myyntihitti.

Minen näistä asioosta niin tiärä tai piittaakaan, mutta Mari sanoos, notta yhteyrenottoa orotellaan.

Isoo sormus –sivustolta löytyy runsaasti myös muuta kiinnostavaa, muun muassa eteläpohjalainen murretesti. Hauskaa ajankulua on pelkästään hahmojen ja paikkojen nimien murrekäännöksien lukeminen.

-lida

EPO näytti pulkan paikan

laskiaismässä

Tämänkeväinen mittelöinti koneteekkarien laskiaismässä osoittautui voitokkaaksi EPO:lle. Reikunmäkeen syöksyttiin peräti kolmen joukkueen voimalla. Satsaus kannatti, sillä perusmäenlaskusarjassa irtosi komea voitto! Korkeimmalle pallille nousseessa joukkueessa kilpailivat **Ilkka Sillanpää, Antti Niemi-Nikkola, Aatto Rautio** ja **Jussi Isoviita**. Palkinnoksi urhealle pulkkailuporukalle ojennettiin Tapio-viinapullo, joka narautettiin auki teon tapahtumapaikalla. Eivät pojat siis turhaan seisseet pakkasessa ja odotelleet tuntitolkulla laskuvuoroaan.

Grattis, pojkar!

Kranaatti korsuun

Oltiin sodassa ja oli talvi. Joukkueellinen lumipukuisia suomalaissotilaita oli metsikössä aukean reunalla. Aukean toisella puolella näkyi olevan ryssän korsu. Savupiippu vain törötti pienen kummun laella. Ryhmänjohtaja Koikkalainen kysyi miehiltä, löytyisikö vapaaehtoista ryömimään aukean poikki ja pudottamaan savupiippuun käsikranaatin. Kaikki olivat hiljaa. Koikkalainen tiesi, että tehtävä oli vaarallinen. Eteläpohjalainen Hautala kiemurteli vaivaantuneena. Koikkalainen kysyi Hautalalta: "Etkö sie menisi?" Kun kerran kysyttiin, oli Hautalan pakko vastata: "No mä meen sitte."

Hautala lähti ryömimään syvässä lumessa. Muu joukkue jännitti metsässä. Hautala ryömi kärsivällisesti ja hitaasti käyttäen taitavasti hyväkseen aukean muutamia kiviä ja tuulenkaatoja, ettei vihollinen helposti näkisi lumeen pikkuhiljaa kehittyvää uraa. Lopulta metsässä olevat miehet näkivät, miten Hautala kömpi korsun kummulle ja otti taskustaan kranaatin. Hautala kurkisti savupiippuun, mutta sitten panikin kranaatin takaisin taskuunsa, tuli alas korsun kummulta ja käveli sen ovelle. Hautala koputti, ovi avattiin, ja Hautala syöksyi sisään.

Aukean toiselle puolelle asti kantautui tappelun ääniä, huutoa, kolinaa ja muutamia pistoolin laukauksia. Sitten Hautala ryntäsi ulos, kiipesi takaisin korsun kummulle, otti kranaatin taskusta, veti sokan irti ja pudotti kranaatin savupiippuun. Sitten Hautala lähti rynnimään takaisin aukean poikki. Puolivälissä korsusta kuului räjähdys, kun kranaatti teki tehtävänsä. Hautala käveli vähän rauhallisemmin omien luo, ja nämä rupesivat onnittelemaan ja kehumaan häntä. Joukkueenjohtaja Koikkalainen sanoi: "Hautala saa tästä kyllä ylennyksen ja lomaa. Mutta miksi ihmeessä te menitte sinne korsuun nujakoimaan?" Hautala vastasi: "No mä vaan käyyn aukaasemas pellin."

Musiikkia korville

Kaarlenhalvi

www.jumpru.fi

Kaivintola Kaarlenholvi Kauppuriinkatu Tulu